

Yukarı

2010-09-06

Yukarıların yukarisından ses var, ses ver kendinden geçmiş kütüğe, bizi bağlasın karanlık mezarların başına, ağlayalım, zırlayalım, geçmişe beraber; şiir olsun diye yazdıklarımızı silelim, yırtalım ucuzluktan aldığımız sevgileri.

Merhum, sizi de severdi...

Muradımız kendimizi ıskalamaktır her zaman ve her zaman başarılı oluruz bunda, küçük nefsimizi büyük nefeslerle şişirmekle meşgul olduğumuz için. Beynimize süzülen gölgeleri bile tanrılar sayıp, secde etmediğimiz kaldı. Dünya dönüyor; şekil olsun diye olacak, bir yandan bizi de üstünde taşıyor, nasıl kudreti yetiyor hayret.

Merhum diyorum, sizinle çok iyi dost idi.

Hayır, hayır; ittifak ettik biz kışla, ne zaman kar düşmeye başlar, çekip gideceğiz karanlığa, daha yukarıya, sonra daha yukarıya ve bir gün Viking tanrılarının çekiçlerini tutmak bize de nasip olacak.

Merhum, evet, o da anlamazdı bunları, velakin sevmeye engel değil *anlayışsızlık*.